

L'ESPORTIU

Lliga i doblet

Els jugadors del Barça celebren la consecució del títol de Lliga a la gespa de Riazor ■ EFE

AUTORITAT • Messi lidera la victòria del Barça a Riazor (2-4) amb un 'hat-trick' i els blaugrana sumen al títol de copa la vint-i-cinquena lliga

FESTA • L'equip celebrarà avui la impecable temporada amb una rua per Barcelona que sortirà del World Trade Center a les 6 de la tarda

Hoquei sobre patins Final a quatre de la CERS

Històrica victòria del Lleida a la CERS

L'ICG Software Lleida guanya una emocionant final a casa, igualant dos gols al Barcelos (2-2), i acaba campió amb l'únic gol de la tanda de penals, de Creus

Els jugadors del Lleida celebren el seu primer títol europeu ■ RFEF

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB Cavall Fort

NO PODRÁS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

NACIONAL P9

Millo amenaça amb més 155

El delegat estatal adverteix de l'aplicació "focalitzada" encara que hi hagi govern

Amb El Punt Avui
El domàs d'Òmnium **4,95 EUROS**

idealista
 com a casa,
 enlloc

Liceu **20**

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jordi Creus

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Ràbia!

“De mayor relevancia me parece el hecho de que, en ninguna de las imágenes percibo, en su expresión, ni en sus movimientos, atisbo alguno de oposición, rechazo, disgusto, asco, repugnancia, negativa, incomodidad, sufrimiento, dolor, miedo, descontento, desconcierto, o cualquier otro sentimiento similar. La expresión de su rostro es en todo momento relajada y distendida y precisamente por eso, incompatible a mi juicio con cualquier sentimiento de miedo, temor, rechazo o negativa. Tampoco aprecio en ella 'ausencia y embotamiento de sus facultades superiores' que se afirma por la mayoría de la Sala; por el contrario, lo que me sugieren sus gestos, expresiones y los sonidos que emite es excitación sexual.”

Podria acabar la columna aquí i anar-me'n directament a vomitar. Perquè això, arcades i vòmits a més d'una immensa ràbia, és el que em produeixen les paraules escrites pel magistrat Ricardo González a l'hora de fer constar el

El missatge d'aquests jutges és que perquè hi hagi violació, a més de violar-te, t'han d'apallissar o matar. Qui ens protegirà dels jutges?

seu vot discrepant en la condemna per abusos sexuals contra La Manada. Segons González, es va tractar “d'actes sexuals en un ambient de gresca i alegria”, per la qual cosa ell era partidari d'absoldre'ls, excepte en el cas del robari del mòbil de la jove que va tenir lloc després de la violació múltiple.

Més enllà d'aquest vot discrepant, la primera consideració que es deriva de la sentència contra La Manada és que els jutges destaquen l'absència de violència física per part dels acusats. Com si acorralar una noia de 18 anys en un forat d'escala per part de cinc salvatges no fos violència. Com si una violació múltiple protagonitzada per cinc animals no anés lligada a una dosi enorme de violència. Quin és el missatge que llancen aquests jutges? Cap altre que el que afirma que perquè hi hagi violació, a més de violar-te, t'han d'apallissar o matar. Encara sort que ses senyories no obliguen la dona a casar-se amb un dels seus agressors, com passa en alguns països del tercer món! Qui ens protegirà dels jutges? La resposta, quan torni de vomitar.

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Buidar un pis

Hem buidat un pis. Ens han calgut més de dues setmanes de feina, a hores perdudes, des que vam entrar-hi per desmantellar-lo fins que vam emportar-nos les últimes caixes. Els primers dies són els pitjors. No sabíem per on començar. Anàvem d'una habitació a l'altra obrint armaris i calaixos, examinant els mobles per saber com anaven encaixats i poder-los desmuntar, sospesant què hauríem de fer amb els tapets brodats, les fundes de ganxet, les nines articulades comprades en un mercat de Venècia o de Tunis. Hi havia uns quants quadres penjats, d'un paisatgisme de làmina que entendria, i desenes de figuretes decoratives damunt les lleixes i el trin-xant: un cigne de vidre, un gerro sense flors, el record de Pisa concentrat en una torre guerxa de la mida d'un polze, el de Toledo tot ficat en un plat metàl·lic rivetejat de banderetes i el pitjor retrat de la tieta que hagi vist mai imprès al mig, sense ni mirar a la càmera, amb gest de preocupació mentre furgava a la bossa de mà, buscant potser el mocador, i una paret de maons de fons que podria ser de qualsevol lloc,

“Al final, obres un calaix i sempre hi ha quedat oblidada alguna cosa

fins i tot d'un solar abandonat. Obríem capses plenes de fotografies de viatge i bobines de pel·lícula en super-8 d'abans que enviàdes, però ja no hi reconeixíem res, ni tan sols a ella, força més jove, tan espigada i elegant. En algunes hi sortia l'Albert quan era un nen, i les vam guardar a part. Això és tot. No hi havia res més que poguéssim aprofitar, encara que fins el més vell havia estat conservat amb gran cura. Tot es veia net, endreçat, decent, tal com s'escau als pisos on s'ha viscut dins l'ordre establert i no s'hi han permès més sobresalts que els obtinguts de llegir-se l'obra sencera de

Danielle Steel, arrengrada al mateix moble llibreria on es guarden els àlbums de fotos, els rebuts de la llum, els recordatoris dels difunts i les felicitacions de Nadal. Al final, quan de la casa només en queda l'esquelet després d'un saqueig, obres un calaix i sempre hi trobes oblidada alguna cosa. Aparentment és buit, llisca fàcilment, però al fons hi sobreviu un objecte petit, un botó, una pila, un caragolet de mar que ve rodolant cap a tu fins a ensopegar amb la vora, on s'atura amb un últim gemec, com de moneda falsa. Un soroll de peça sobrera i desaparellada. Obrint un d'aquests calaixos desolats, en una altra mudança, va venir bressolant-se damunt la fullola la maneta de guix d'una figureta del nen Jesús que havia pintat a l'escola i se'm va trencar. S'hauria de poder explicar bé, què signifiquen aquestes sobralles atrinxerades als calaixos; quina classe de previsió o de por supersticiosa empeny la gent a guardar-los, com les claus que ja no serveixen, com les dents de llet. Residus ínfims d'aquella part nostra que, clandestinament, es resisteix segles i segles a marxar.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ihrarh>

A la tres

Pepa Masó / pmaso@elpuntavui.cat @ppamaso

#cuéntalo

La indignació generalitzada per la sentència de La Manada ha inundat les xarxes, que són el termòmetre del sentiment de la societat. Però no només això. Ha omplert Twitter de milers de relats, de denúncies de dones que expliquen tota mena de casos de violència sexual, gràcies a la crida endegada per la periodista Cristina Fallarás l'endemà de fer-se pública la vergonyosa sentència. L'etiqueta #cuéntalo ha destapat un nombre inacabable de fets, des de simples actituds fins a tota mena d'abusos i agressions sexuals els autors de les quals en bona part dels casos no eren desconeguts, sinó homes de l'entorn que una nena, una noia, una dona, esperaria que tinguessin cura d'ella. Pares, avis, tiets, la parella de la mare, companys d'escola... Repugnant, esfereïdor i indignant. Més de seixanta mil piulades, 1,6 milions de repulades han posat al descobert la realitat que viuen o han

“Darrere les denúncies de violència sexual hi ha un ramat d'agressors que cal aturar

viscut infinitat de dones. Una llista interminable que va des de la por d'anar sola de nit pel carrer fins al pare que ha abusat de la seva filla. Una llista interminable que fa pensar, que hauria de fer pensar més d'un. Els recomano que ho llegeixin, sobretot si són ho-

mes. Es faran una idea del que pot significar ser dona, encara que sembli mentida, avui dia. Si són homes preguntin a les seves parelles, filles, companyes de feina, amigues... si s'han trobat en alguna de les situacions que es denuncien rere l'etiqueta i s'emportaran una sorpresa. De ben segur que alguna cosa els explicaran. Gairebé totes les dones han estat víctimes d'algun tipus de violència sexual. Terrible, oi?

L'etiqueta #cuéntalo ens destapa una realitat vergonyosa, tan vergonyosa com La Manada. Són la mateixa cara de la moneda. Ras i curt. Agradi o no. Darrere els casos denunciats hi ha un membre del ramat d'agressors que cal aturar. I denunciar. I castigar. El masclisme té la seva pitjor expressió en la violència sexual, un masclisme malaltís que fa fàstic, amb totes les lletres. Ara cal passar del #cuéntalo a l'atorem-ho.

De reüll

Anna Puig

Ignominiosa sentència

Van passant els dies i aquesta barreja de tristesa i indignació no desapareix. La sentència sobre el cas de La Manada ha obert una ferida greu i es converteix en un precedent judicial de conseqüències incalculables. I deixa una cosa palesa, si és que no ho teníem clar: el model de societat patriarcal té els fonaments molt ben collats. Però la resposta ha estat excepcional: milers i milers de dones (i també homes) han sortit al carrer per expressar la seva disconformitat. El mateix dia de la sentència i en posteriors. Ja no hi ha resignació ni

Estem tristes i indignades però la lluita feminista s'enforteix dia a dia

conformisme. Les dones estan en peu de guerra. Va quedar clar el 8 de març amb la vaga general i també ara, després de fer-se pública aquesta ignominiosa sentència. El govern espanyol surt al pas dient que revisarà la tipificació dels delictes sexuals al Codi Penal.

L'anunci fa mitja por. Cada vegada que el PP ha impulsat algun canvi legislatiu ha estat a pitjor. D'exemples no en faltarien i amb el procés ja en tenim uns quants. I quina revisió s'ha de fer a partir del cas de La Manada? La mateixa infame sentència relata al detall la brutal violació que va patir aquesta noia. No hi ha dubte. No falten les proves. I el tribunal (format per homes, òbviament) ho qualifica d'agressió sexual. No és per defecte del Codi Penal, és per culpa dels jutges que així ho han interpretat i decidit. Estem tristes i indignades però la lluita feminista s'enforteix dia a dia. No és no. I cada dia ho cridarem més fort.

Les cares de la notícia

ENTRENADOR DEL FC BARCELONA

Ernesto Valverde

Excel·lent temporada

La lliga aconseguida ahir a Riazor, sumada a la copa guanyada al Sevilla, tots dos títols amb absoluta superioritat, suposa aconseguir un doblet en el debut com a entrenador del primer equip del Barça i firmar una temporada excel·lent només esquitxada per la derrota a Roma en la Champions.

ADVOCAT DE LES VÍCTIMES DEL VALLE DE LOS CAÍDOS

Eduardo Ranz

Tenacitat per la dignitat

L'advocat ha estat la veu de moltes famílies de víctimes del franquisme enterrades al Valle de los Caídos, en especial de la família Lapeña, a qui ha representat -i ha guanyat- als tribunals contra el prior del tètric santuari, Santiago Cantera, que s'oposava a l'exhumació dels cadàvers.

CANTAUTOR

Joan Dausà

Cançó compromesa

Després d'una aturada, el cantant de Sant Feliu de Llobregat protagonitza un dels retorns més esperats de l'escena musical, amb la publicació fa quinze dies del disc *Ara som gegants* (Promo Arts Music), on no falta ni el seu compromís polític i social amb el país ni el seu bon fer artístic.

EDITORIAL

Relat policial i judicial sota sospita

La via judicial triada pel govern i les institucions espanyoles per afrontar el procés sobiranista a Catalunya s'ha convertit en una prova d'estrès per a l'estat de dret espanyol, que està deixant molt tocada la credibilitat de la justícia, així com el seu respecte pels drets dels processats. Més enllà dels cops encaixats amb les euroordres cursades pel Suprem, de l'evident tuf de represàlia de l'empresonament incondicional de polítics i líders socials per la seva ideologia o acció política, amb acusacions insòlites o sense proves, i de la flagrant violació dels drets polítics dels encausats, contra el criteri de les Nacions Unides, també s'està posant en evidència la veracitat més que discutible del relat dels fets aportat pels cossos policials espanyols, més concretament per la Guàrdia Civil, a través de la trentena d'atestats que els jutges instructors del Suprem, Pablo Llarena, i de l'Audiència Nacional, Carmen Lamela, han adoptat fil per randa com a base del seu relat acusatori.

Es tracta d'informes mancats del rigor i la imparcialitat exigibles, que contenen sumes errònies i localitats inexistents, que estan plens de valoracions subjectives, prejudicis i suposicions sense proves que les sustentin, que utilitzen els aspectes de la documentació analitzada i els testimonis que podrien reforçar el relat incriminador, però obvien o amaguen les proves i testimonis que el desmenteixen. El fet que tant el cos policial en els atestats com el jutge Llarena en la seva ordre de processament es presentin en primera persona com a víctimes de l'acció dels acusats, posa de manifest la seva falta d'imparcialitat en l'anàlisi i avaluació dels fets i evidencia la parcialitat i el biaix del relat criminal que s'està construint.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Una nova proposta
Puigdemont anuncia que el govern espanyol rebrà en breu una darrera proposta per pactar, però Rajoy ja la rebutja d'entrada.

10
anys

Tot a punt
Tot a punt al port de Barcelona per rebre l'aigua. El Congrés aprova el minitransvasament de l'Ebre amb l'abstenció d'ERC i CiU.

20
anys

Pugna al PSOE
Borrell considera irrenunciable tenir sota control la maquinària electoral del PSOE i exigeix que Ciscar, secretari d'organització, no li dirigeixi la campanya.

Full de ruta

Xevi Sala

Rivera li fa un favor, a la UGT

Aca la UGT es veu que encara no se'n saben avenir que a l'hora de renegar del carnet sindical que tenia a títol individual, l'Albert Rivera ho fes com a màxim representant d'un partit polític. Troben que va ser una barreja interessada i deshonest, pensada com sempre per obtenir-ne rèdit electoral. Val més que no s'hi posin pedres al fetge, en realitat el líder de Ciutadans els va fer un favor, desvinculant-se públicament dels que demà tornen a convocar els treballadors i les treballadores als carrers. Perquè resultava ben contradictori tenir entre els seus afiliats un col·laborador desacomplexat de les regressives reformes laborals del Partit Popular. Només cal fer una ullada a les crítiques aixecades per la proposta de reforma laboral pròpia presentada pel partit taronja, que, sota l'eslògan de combatre la temporalitat dels contractes, amaga una mesura tan perillosa com l'acomodament per a l'amortització del lloc de treball.

Resultava ben contradictori tenir entre els seus afiliats sindicals un col·laborador desacomplexat de les regressives reformes laborals del Partit Popular

Són detalls que convé tenir presents quan demà ens manifestem per recordar l'obvietat que tenir un lloc de treball és un dret, no pas un privilegi. I per deixar clar que en aquesta espiral de regressió de drets de tota mena –des del dret d'expressió fins al dret a triar el nostre propi destí– no podem permetre que ens hi descomptin encara més conquestes laborals.

Als treballadors i treballadores no ens toca només suportar l'impacte sever de la crisi econòmica sinó també empènyer des de baix la reconstrucció nacional d'aquest país intervingut. Per això hem de combatre igualment les versions falsàries dels qui s'encarreguen d'exagerar el suposat perjudici econòmic infligit pel procés a Catalunya. Versions que no busquen res més que cargolar les plantilles. Ho ha advertit precisament un empresari, el president de la Pimec, Josep González: "Cal desmentir les tesis catastrofistes, la realitat pesa molt, l'economia marxa bé." Que la bonança, doncs, arribi també a la classe treballadora.

Tribuna

Núria Esponellà. Escriptora

Instants primaverals

Tot just fa una setmana i Sant Jordi ja queda lluny, sotmesos com estem a la voràgine de notícies diàries. Mentre alguns hem vist com s'enlairava la pila de llibres que voldríem llegir, d'altres han comprat o regalat exemplars que, a ben segur, no arribaran ni a obrir. Aquests dies també hem sentit la veu de dones editores, agents literàries o libreteres cada cop més apoderades, que reconeixen que la lectura els ha canviat la vida, tant a àmbit personal com professional.

D'ALTRES DONES TENEN POC TEMPS per llegir, com la Rosi, que treballa en la indústria agroalimentària. La conec de fa temps i diu que no se n'acaba de sortir: és una dona de família empobrida, una de tantes treballadores que, des que es va acabar la crisi –oficialment parlant– té dificultats per poder mantenir l'economia familiar. Tot i això, s'ho pren amb tenacitat admirable. Em fa pensar en els cirerers que, passi el que passi, donen fruit abundant i, ben entrada la primavera, són un recordatori precís de la força de transformació que opera

en la naturalesa. La mateixa força que actua en les dones, sobretot les que no tenen temps de mirar-se el melic. I ara mateix les flors dels cirerers han deixat pas al fruit, un granet verd que haurà de madurar al sol de maig, igual que les ganes de viure i d'autoafirmar-se.

LA VIDA ÉS TOSSUDA: tot avança fent cas omís dels bloquejos polítics i emocionals; tenim ganes de bon temps i anhel de viure el present, sense traves. Però fa mal que tantes dones hagin de fer sobreesforços que no es veuen compensats socialment. Perquè malgrat els avenços, les desigualtats persisteixen. I el canvi de rols i de mentalitat s'està produint només en una part significativa de les generacions més joves. En el seu moment, Simone Weill o Polly Young-Eisendrath van parlar de la necessitat d'un despertar femení que adoptés nous patrons psicològics, que no volgués emular els rols masculins ni obeís a l'afany de control sinó a l'autoestima i l'experiència de ser. Rols que ens deslliurin de convertir-nos en víctimes del desig d'agradar o de relacions

de parella destructives que no es basen en el respecte mutu. I per damunt de tot, una equiparació de sous, perquè no se segueixi perpetuant la diferència salarial que afecta tantes dones.

AQUESTS DIES ESTIC LLEGINT a esgarripades, quan la feina m'ho permet, *Tots els contes* de Víctor Català, d'un llenguatge potentíssim. A *Diàleg prismàtic* hi diu: "la revolució femenina contra l'esclavatge, contra la supeditació, que anys ha furgava orbament, a tall de taup, pel subsòl de la consciència universal, acabava de pujar a flor". Va pujar a flor fa temps i ha anat fent el seu procés, malgrat les mancances de les polítiques igualitàries.

LA INJUSTÍCIA SEMPRE FA MAL, sobretot quan no és reconeguda com a tal. I ens dol també quan la pateixen dones i homes del nostre país, exiliats o empresonats de manera preventiva, que són exemple de fortlesa i d'integritat personal. Vivim temps complicats, però compartim la fecunditat tenaç dels cirerers que broten.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Màsters, negoci o formació?

■ L'actual polèmica dels màsters universitaris hauria de fer repensar el màster en educació que els docents han de passar per exercir de professors a secundària. Molts màsters nacionals consisteixen en tres coses, una matrícula molt cara, una credencial d'assistència i un treball final per aprovar-lo. En poques ocasions hi ha exàmens de coneixements profunds i tot sembla la dita de pagant sant Pere canta. Doncs cal preguntar-se si passa el mateix amb el màster d'educació, és a dir, si aquest també esdevé un negoci d'algunes universitats. Primer cal preguntar-se qui imparteix aquest màster? L'expliquen professors bregats en aules de secundària? O altres experts que poc coneixen els instituts i els adolescents? Sorprenentment qui més explica com ensenyar a secundària no són els seus professors sinó persones

externes a les seves aules. El segon que cal preguntar-se és què s'imparteix més en aquest màster? Si tècniques específiques de com impartir l'especialitat objecte del màster? O teories generals i allunyades de les especialitats de secundària? També, i sorprenentment, les teories generals hi predominen en detriment de tècniques específiques. Però el més important que cal preguntar-se és com s'avalua i aprova el màster? Amb exàmens i proves que demostrin l'aprenentatge adquirit? O amb treballs i escrits que mostren les síntesis entre pràctiques i teories? Doncs altre cop, i sorprenentment, es demanen més memòries que no pas exàmens de nivell. Ara que cadascú en tregui les seves conclusions.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

Voler i no poder

■ Manco d'experiència laboral. Recentment he finalitzat els

meus estudis i ningú em contracta. Encara que no m'estranja, ja que hi ha prop del 88% de joves espanyols que tenen dificultats per trobar feina. Però, ¿com volen que en trobem, de feina, en aquesta societat on el principalment requerit per les empreses és experiència laboral? És un bucle: no tinc experiència, per tant, no em contracten ningú, però si no em contracten, no aconsegueixo experiència, per la qual cosa em trobo cada vegada en el mateix punt. És cert que és ariscat contractar gent jove i inexperta, però si aquestes persones tenen ganes d'aprendre, ¿no mereixen potser una oportunitat? Hauria de fomentar-se la inclusió dels joves en les plantilles de treballadors de diverses empreses, no només pel bé d'aquestes persones, sinó també pel de les mateixes entitats. Si volem que la societat avanci, hem d'apostar per la innovació i, què hi ha més nou que les idees i aportacions de la joventut?

MARTA AULADELL
Lloret de Mar (Selva)

Les cremes de la Cifuentes

■ L'afer de l'expresidenta de Madrid és força brut i no s'acaba de saber què hi ha de veritat i de venjança o de notícia inflada de tot plegat. Que aquesta senyora s'atribuís uns mèrits acadèmics que no té em sembla greu i inútil; ara, que hagi de dimitir per lladre se m'escapa de tota consideració. Hi ha quelcom que em crida l'atenció, que a aquestes altures surti a la llum pública un vídeo que s'havia d'haver destruït em sembla una mica anòmal. Si a més la difusió la fa un mitjà que és capaç d'inventar-se falsos comptes a Suïssa de polítics catalans... No val a dir que el delictes és menor i que ja ha prescrit. Si és cert em sembla un fet greu impropri d'un personatge públic.

PILAR PORCEL I OMAR
Sabadell (Vallès Occidental)

La frase del dia

“Una candidatura [a Barcelona] d'un equip, que no sigui la plataforma d'un sol partit, això és el que m'interessa”

Manuel Valls, EX-PRIMER MINISTRE FRANCÈS

Tribuna

Manuel Milian Mestre. Periodista i consultor d'empreses

El ridícul

S'em fa pesat tornar a l'àmbit fúnebre del PP, pesat, trist i dolorós. En primer lloc, perquè a ningú li agrada la mort d'un fill; en segon lloc, pel terrible escenari en què la demolició del PP podria abocar-se; en tercer lloc, perquè ho estic anunciant des de l'any 2000; quart, per la niciesia dels necis que l'han produït; cinquè, pel monumental equívoc que van a depositar en la papereta de Ciutadans. Per totes aquestes raons em veig obligat a lamentar la bestreta del que ens ve a sobre: un daltabaix del PP, en el qual em vaig jugar 30 anys de la meua vida; una crisi intensíssima en l'àmbit del centredreta espanyol amb un partit hegemònic, de partida de naixement poc clara, amb una ideologia inexistente, amb un enorme potencial que els vents a favor de la Història li confeixen, i amb una incògnita posicional i filosòfica, que portarà enormes desencanys i decepció en el vot catòlic que ara sospira per una formació dissimuladament laïcista. Per l'esquerra no abunda l'harmonia, ni menys encara el fonament perquè això es produeixi. El més semblant a això seria un frontpopulisme de ranci sabor històric amb traces de seqüeles dels anys 30 del passat segle. Què passarà a les eleccions municipals de 2019? Són possibles els paral·lelismes i els desenllaços de les de 1931, si guanyen les esquerres?

LES MEVES ANÀLISIS em resulten massa perturbadores. No s'endevinen ni les traces del sentit comú, ni el manament del bé comú, ni el gust patriòtic, ni la sensatesa de la raó, ni la pau dels esperits que Catalunya ha alterat profundament. Sense aquest bagatge, a on ens porten els vents? Al neofeixisme? A la fosca reacció política social? Al somni de l'eterna revolució pendent? L'única cosa que s'entreveu són els núvols negres, i alguna o altra hiena que surt a mossegar la caronya mentre dormen els pastors. No puc més davant un escenari de semblant deteriorament, absolutament previsible des del minut u en què José Mª Aznar va disposar amb la seva de-

signació a dit a la mexicana que el seu successor fos Mariano Rajoy. Fins el seu íntim amic Margallo ha de coincidir amb mi avui, no pas en altres temps.

LA DEMOLICIÓ DEL PP comença el 2011 amb el primer govern de Rajoy, però la causa original calia ubicar-la a la ruptura del pacte del Majestic el 2000, quan Aznar arriba a la seva majoria absoluta. Els gèrmens probablement eren anteriors, al final dels 80 amb l'esclat del cas Palop a València, en el qual ja va quedar tocat l'equip d'Aznar, amb la destitució del seu cap de gabinet i la desconfiança dels històrics del PP cap al denominat clan de Valladolid. No obstant això, el problema neix amb la marginació dels homes de la fundació sota pretext d'escapar el fraguisme. La primera generació postfundacional prendria el poder (Rato, Cascos, Trillo, Loyola de Palacio, Isabel Tocino, etc.), però les onades d'incorporacions successives a la desintegració d'UCD, en gran mesura per raons personalistes, van introduir aquests personalismes al PP a partir del congrés de Sevilla (1990). La ruptura del pacte del Ma-

“La demolició del PP comença el 2011 amb el primer govern de Rajoy, però l'origen és a la ruptura del pacte del Majestic el 2000 amb la majoria absoluta d'Aznar

jestic arrenca de la mentalitat castellanista del PP. Aznar va anar implantant l'espanyolisme més ranci i es va oblidar dels valors de la perifèria. Des d'aquest moment Catalunya va ser una sospita i el desprestigi del PP català un pendent inexorable. La cultura d'UCD ha fet la resta en el si del partit.

DOS FETS HAN ESTABLERT la referència d'aquestes causes de dissolució: l'escàs escrúpul a l'acollida, que va permetre la ubicació política dels interessats i oportunistes (d'aquí la corrupció que ha demolit el prestigi del partit), i la retirada tàctica d'Aznar el 3 d'octubre de 2016 anunciant el divorci de FAES del PP de Rajoy. Aquesta ruptura, consumada al gener de 2017, posa en marxa la gradual cadència cap a Ciutadans de quadres i idees. Aznar és un nacionalista espanyol de tall castellà, i aquesta clara tendència s'evidencia avui en la formació de Rivera, que ja gaudeix d'un amplíssim suport del món econòmic. Les idees de FAES tenen ja la seva encarrecament, extramurs del PP. La resta és un compost de corrupció escandalosa, de despropòsits del tancredisme marianista, de caïnisme feréstec, de personalismes en la mediocritat, de desencerts de govern i del mal català. La cirereta l'ha posat Cristina Cifuentes amb els seus errors i mentides que han trufat unes setmanes de pura vergonya i confusió. O no és vergonyosa l'ovació unànime dels delegats a l'assemblea recent de Sevilla a la distingida cleptomana? O no és despietada la manera d'aniquilar-la des de les ombres més abjectes amb vídeos fraudulentament guardats per a l'hora de la vendetta? Quins germans de partit! I el pitjor no ha estat la caiguda, sinó el sistema utilitzat per a la seva demolició: el tot s'hi val, la misèria humana, la destrucció de la intimitat. Rajoy haurà de reflexionar sobre el seu final de carrera o pot incórrer en el pitjor dels mals d'un polític en sentència de Tarradellas: fer el ridícul, que ja es va iniciar amb la sortida amarga i lamentable de Cifuentes. Corrupció i ridícul.

De set en set

Joaquim Nadal Farreras

Llibres

Ha passat Sant Jordi. Els llibrers gaudeixen la diada i la pateixen amb entusiasme unes quantes setmanes. Ha arribat

l'hora dels retorns, de tancar caixes, d'endreçar. Fa temps que aquest dia té un sabor molt especial, més especial si és una festa en dia laborable. M'ha deixat un nus a la gola, un punt de tristesa, l'evidència d'una celebració decapitada, amb el Palau de la Generalitat en un buit institucional. Ens pensem que l'absència de govern no ens passa factura i en passa cada dia una mica. El desgast és molt fort i la manca d'iniciativa i de directrius del govern esdevé un dèficit considerable. Els que reclamen amb urgència un govern que governi, un govern viable, no ho fan debades; saben per què ho fan. I els que ho van endarrerint no sé si calibren prou bé les conseqüències que es deriven de la dilació. El problema no té solució fàcil; hi ha en joc d'una banda aixecar el 155, de l'altra la dignitat i la legitimitat d'uns resultats electorals que són violentats cada dia per alguns poders. Però tornant al carrer em queda la imatge de grans estibes de llibres conjunturals, de concessions superficials a la circumstància, de llibres de personatges o de llibres oportunitat. Hi ha un immens esforç editorial que es submergeix el dia de Sant Jordi en el marasme de la saturació i l'abundància. M'agradaria saber què en quedarà de tot això d'aquí un temps.

Mentrestant, com cada any, arriba del Pirineu una alenada d'aire fresc. L'Associació Llibre del Pirineu edita sempre per Sant Jordi el seu catàleg, que és un esforç mancomunat per sumar energies. Una mostra de la força i la potència dels llibres d'autors pirinencs o de temàtica pirinenca. És un esforç per sumar, per fer visible una realitat massa amagada, per construir, des de la base, una cultura del llibre al servei de la identitat, de la llengua, del país, de la gent.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Millo amenaça amb més 155, encara que hi hagi govern

El delegat del govern espanyol adverteix d'una aplicació "focalitzada"

Valls planteja unir tot l'unionisme en la seva llista

El PSC, però, ja es desmarca de fer un front comú en les municipals a Barcelona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Contra el relat criminal

JUDICI Les defenses dels 29 processats pel cas de la independència de Catalunya desbrossen els fets imputats per intentar desmuntar les tergiversacions **DELICTES** En la inexistència d'alçament violent s'haurà d'insistir també

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els 25 càrrecs públics i de la societat civil i els quatre càrrecs de la policia catalana processats, al Tribunal Suprem els primers i a l'Audiència Nacional els segons, per haver impulsat la secessió de Catalunya de l'Estat espanyol, ja es preparen per anar a judici, tot i que encara queden recursos pendents, així com els escrits d'acusació, amb les penes que els demanen, i de defensa.

En aquests sis mesos d'instrucció, la manca d'unitat entre les formacions sobiranistes ha torpedinat un intent de front comú judicial, tot i que s'ha exhibit darrerament amb la demanda del trasllat dels nou presos polítics a centres catalans. Amb tot, els penalistes presents en l'anomenada causa general contra l'independentisme català són experts reconeguts, tot i que la politització d'aquest procés penal els ha descol·locat més d'un cop. La resolució de processament feta el 21 de març pel ma-

gistrat del Suprem Pablo Llarena marca els límits del relat criminal, que les acusacions hauran de provar i les defenses desmuntar en el judici, previst per a finals d'any. També l'inexistent alçament públic i violent, necessari per complir els delictes de rebel·lió o de sedició. Un esborrany contra el relat criminal podria ser aquest:

15 BOE i 6 DOGC

■ Ningú pot dubtar que és un judici polític, contra la ideologia independentista. Dels 70 fulls de la interlocutòria, el magistrat Llarena descriu la gestió política del govern i del Parlament fins a la plana 42. En els antecedents de fets, el jutge es remunta al 19 de desembre del 2012, quan el president Artur Mas signa amb el líder d'ERC, Oriol Junqueras, l'Acord per la transició nacional i per garantir l'estabilitat del govern de Catalunya, i els acaba amb la declaració d'independència de Catalunya, el 27 d'octubre del 2017.

Per evidenciar aquesta acció política, mai amaga-

da, el jutge cita fins a sis números del DOGC i fins a quinze del BOE, per recollir des de la resolució d'inconstitucionalitat de la llei de consultes del 2015, tot i fer-se el 9-N del 2014, fins als diversos advertiments a consellers i membres de la mesa del Parlament perquè no aprovessin accions i lleis a favor de la secessió. El delictes de desobediència al Tribunal Constitucional, que només implica inhabilitació, no es discuteix.

'EnfoCATs' llibre blanc 'vs'

■ *EnfoCATs*, el document apòcrif i sense data trobat al domicili de l'exsecretari general d'Economia Josep Maria Jové, va ser el full de ruta amb què la Guàrdia Civil va redactar atestats criminalitzadors sobre polítics i els presidents d'Òmnium Cultural i de l'ANC. La jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela ha copiat aquest relat, que no inclou la gran cita de l'1-O. El jutge Llarena també, tot i que en la resolució de processament ha escollit com a full de ruta més

Agents de la policia espanyola armats i equipats, en un institut de Tarragona, per evitar la votació de l'1-O ■ JUDIT FERNÁNDEZ

clar (i prova indiscutible) el llibre blanc per la transició nacional de Catalunya, que va presentar el president Mas el 2014 i omple de contingut el president Puigdemont amb el PDeCAT, ERC i la CUP.

L'error amb Jové

■ El primer indici de violència no arriba fins a la pàgina 43 de la resolució, en què el jutge qualifica d'"incendiària convocatòria" de l'ANC i Òmnium la crida als ciutadans per mostrar el seu rebuig als escorcolls de la Guàrdia Civil, amb permís del titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona, per escapar l'organit-

zació del referèndum d'autodeterminació, el 20 de setembre passat. La principal inspecció era al Departament d'Economia, a la rambla de Catalunya.

Els Mossos d'Esquadra han assegurat en la instrucció que no van ser informats d'aquests escorcolls sorpresa i el cap de la Guàrdia Civil que va dirigir-los hauria d'explicar si tot va ser prou coordinat o desgavellat. Una evidència n'és el cas de l'exsecretari general d'Economia, que va ser detingut d'una manera espectacular quan entrava amb el seu cotxe a Barcelona, abans de les 9 del matí. En lloc de con-

duir-lo a la seu del departament, que era a tocar, van recular fins al seu domicili, a les Franqueses del Vallès. Allà, la lletrada de l'administració de justícia del territori, en una acció més garantista, tot i que permesa, es va plantar i va dir que no començaria la inspecció fins a l'arribada de l'advocat de Jové, Andreu van den Eynde. S'hi van estar hores, mentre els ciutadans, indignats, anaven omplint el centre de Barcelona. Què hauria passat si Jové hagués estat conduït a les 9 del matí a la seu d'Economia? Llavors hi havia unes 10.000 persones, segons els atestats, i

L'APUNT

Depuració i venjança als Mossos

Ferran Espada

Mai sabrem què és el que va dolre més als dirigents polítics i comandaments policials espanyols. El fet que els Mossos actuessin com un cos d'estat en la neutralització de l'amenaça terrorista després de l'atemptat del 17-A o la fidelitat que el cos va tenir no ja al govern de la Generalitat, que també, sinó a la ciutadania a la qual va rebutjar apallissar durant l'1-O. Però el que és

evident és que la venjança campa en el cos dels Mossos per efecte del 155. A més de l'infame processament judicial del major Trapero acaben de destituir la cap de comunicació, Patricia Plaja, artífex de l'èxit policial del 17-A en el vessant comunicatiu. L'absència de govern ha donat temps i ales a la depuració. El nou executiu haurà de restituir totes les infames destitucions.

Les xifres

6

anys enrere, al 2012, es remunta la resolució de processament per il·lustrar l'acció dels acusats, gens amagada

2,1

milions d'euros de fiança han d'assumir els 14 membres del govern per la suposada malversació, xifrada en 1,6

no 60.000, segons la darredada (la més alta) recollida pel jutge. Els concentrats només eridaven contra els escorcolls i a la nit hi va haver algun llançament d'objectes.

Aquell 20 de setembre criminalitzat va ser una acció similar a les que realitza el moviment de la PAH per evitar desnonaments per ordre judicial, segons ha exposat en els recursos el penalista Jordi Pina, defensor de Jordi Sànchez. La Guàrdia Civil volia entrar Jové amb cotxe fins a la porta d'Economia, missió impossible, però cap agent va ser agredit. Les altres inspeccions, com la de Lluís Salvadó, a la secretaria d'Hisenda, es van realitzar. Al final, només tres cotxes, amb armes a l'interior, que no es van furar –com es diu– i que podria ser un oblit greu dels agents.

Tres vídeos

■ El jutge Llarena cita tres vídeos del 20-S: un de Sànchez, llavors president de l'ANC, a les 9.39 h davant d'Economia; Sànchez i Jordi Cuixart, president

d'Òmnium, damunt del cotxe de la Guàrdia Civil, i un darrer de Cuixart cridant: "No passaran!" Els inclou per il·lustrar la seva incitació a la "muchedumbre".

Les defenses segur que aportaran un munt de vídeos i fotografies per demostrar que els concentrats no van intentar assaltar la seu d'Economia, que hi havia un cordó de voluntaris per fer un passadís als agents i polítics que s'hi acostaven, i que la seu no va ser vigilada només per dos agents dels Mossos, com sosté Llarena. La penalista Olga Tubau, defensora del major Josep Lluís Trapero, detalla en un dels seus recursos a l'Audiència Nacional que no hi va haver "cap omisió dolosa" del cos policial, ja que a les 12 del migdia hi havia onze equips dels ARRO i de la Brimo per donar suport a la Guàrdia Civil, que esperaven Jové per fer la inspecció, i que al final la van fer sense ell (acció il·legal) i van marxar de matinada.

L'ordre als Mossos

■ L'agenda de Jové, co-

missada a casa seva, recull que el 8 de novembre del 2016 va anotar que els Mossos sempre farien el que diguessin els jutges. Cap dels dos jutges instructors ho recull. Per contra, la jutgessa Lamela i el jutge Llarena, en les resolucions, sí que afirmen que la cúpula dels Mossos devia rebre una ordre política per no impedir el referèndum. No n'hi ha cap prova objectiva, ni tampoc que el dispositiu de l'1-O fos "fraudent per incomplir el mandat judicial". Trapero va ordenar una acció per no pertorbar la convivència, com va dictar la magistrada del TSJC.

Els ferits

■ Llarena detalla les lesions menors que van tenir un centenar d'agents de la policia espanyola i de la Guàrdia Civil en carregar contra els ciutadans per aconseguir les urnes. En aquest punt el jutge diu que hi va haver veïns ferits, però no que van ser-ne 1.066. La "massacre" que segons la sala penal del Suprem podria haver-se produït si hi hagués hagut més dels 6.000 agents desplaçats enfront dels dos milions de ciutadans és un raonament temerari. Els agents antiavalots espanyols anaven protegits amb casc i armilles i armats amb porres i escopetes de bales de goma. La majoria dels ciutadans feien resistència passiva. ■

SHOP ONLINE
www.perequera.com

PereQuera
1887

TAX FREE

GRONA - FIGUERES - ALICANTE Tel. +34 972 204 690 info@perequera.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Part dels consellers en la seva primera compareixença a l'Audiència Nacional, a Madrid, pel procés d'independència de Catalunya, el novembre passat ■ REUTERS

Pericial d'intel·ligència

RECEL • Els autors dels atestats contra l'independentisme català són membres de la Guàrdia Civil a Barcelona, no prou imparcials, segons les defenses, perquè es presenten com a víctimes dels fets **OPINIONS** • Els penalistes temen que aquests agents siguin citats com a pèrits i facin valoracions subjectives, pràctica usada als tribunals espanyols i criticada per juristes

Mayte Piulachs
BARCELONA

Amés d'intentar desmuntar el relat criminal, les defenses també recelen dels autors de la trentena d'atestats policials que han farcit la causa contra els independentistes catalans, en els quals es realitzen "valoracions subjectives", sumes errònies i s'inventen el municipi de Sant Esteve de les Roures (Sant Esteve Sesrovires). La unitat judicial de la VII Zona de la Guàrdia Civil n'és l'autora i la majoria d'informes van signats pel tinent coronel Daniel Baena, a qui *Público* va acusar d'amagar-se darrere el nom de Tàcio per piular contra el procés.

El que sí que està documentat és que el penalista Andreu van den Eynde, defensor del vicepresident Oriol Junqueras i el conseller Raül Romeva, a l'inici de la instrucció va demanar al jutge del Tribunal Suprem que la investigació la passés a un altre cos policial, ja que la Guàrdia Civil es presenta com a víctima en la causa, en sentir-se assetjada a la seu d'Economia i durant l'1-O. El jutge també se'n sent, quan se li escapa una "estrategia que sofrim", al final de la plana 54 de la resolució de processament. El magis-

trat Pablo Llarena, però, mai ha contestat aquesta petició ni tampoc va acceptar que les defenses interroguessin els agents per posar en contradicció les afirmacions. L'instructor només va admetre la declaració del coronel Diego Pérez de los Cobos, coordinador dels tres cossos policials per aturar l'1-O, el qual va assegurar que els Mossos el van enganyar amb l'operatiu, afirmació desmentida pel mateix cap actual, el comissari Ferran López, posat pel govern del PP i ignorat pel jutge.

El penalista Benet Salellas, advo-

"Aquest procediment és una prova de l'excepcionalitat que vivim", afirma Salellas

cat de l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, afirma que aquestes irregularitats en la instrucció de la causa catalana són "una prova de l'excepcionalitat que vivim", i acusa el jutge d'aplicar el dret penal de l'enemic, en processar persones pel seu pensament i la seva acció política. En aquest context, Salellas també comparteix que en el judici es podrien presentar les qüestionades proves pericials d'intel·ligència poli-

cial, acceptades a l'Audiència Nacional. Segons Salellas, no només s'usen per acusar de terrorisme entitats de l'esquerra abertzale, sinó també el moviment galleg i ara els acusats de gihadisme. El pèrit il·lustra el jutge amb els seus coneixements científics i amb neutralitat, però no se li ha de permetre una "interpretació subjectiva policial de les proves", que és el que passa en les pericials d'intel·ligència. "Amb aquestes proves es produeix un judici *low cost*", sosté Salellas.

Què han de fer els advocats de la causa catalana si en el judici hi ha pericials d'intel·ligència? L'advocat base Iñigo Iruin considera que l'explicació de la pericial d'intel·ligència és complexa i ens remet a la intervenció que va fer fa dos anys, convidat per l'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans del Col·legi d'Advocats de Barcelona. Hi exposa que en aquestes pericials s'usen "múltiples documents que es presenten al judici però que el jutge mai hi està en contacte directe", i que "només es presenta informació per reforçar la hipòtesi acusatòria". Es prescindeix del "dubte" i "significa la substitució del tribunal i les seves valoracions pel raonament policial". Iruin admet que és "difícil" presentar un defensa contra la peri-

7

magistrats formaran, segurament, la sala del Tribunal Suprem que jutjarà els processats catalans. En els judicis al Suprem, el tribunal és format per cinc magistrats, però com que les seves resolucions no poden ser recorregudes en un altre òrgan penal —l'anomenada segona instància i força criticat als tribunals europeus—, està previst que es constitueixi un tribunal format per la meitat dels magistrats que formen la sala penal del Suprem més un. És el que van fer en el judici a Francesc Homs pel 9-N.

cial d'intel·ligència, ja que estan basades en "presumpcions, a vegades prejudicis, i opinions, que no estan en la causa", i per això advoca per reclamar l'origen de les informacions, delimitar els aspectes pericials de les opinions i exigir al jutge que "no declini el seu deure d'examinar les proves presentades ni doni per vàlides conclusions del pèrit". Del mateix parer és el magistrat Ramón Sáez Valcárcel, que també va participar en la xerrada. Precisa que és una "prova singular" i que s'ha d'utilitzar per obtenir coneixements necessaris com ara sobre la delinqüència organitzada i el seu funcionament, però alerta que provoca "múltiples desplaçaments de la tasca del tribunal, com és l'elaboració del fet".

La Comissió de Defensa va confeccionar una extensa anàlisi de les deficiències del sumari 18/98 contra entitats independentistes basques (amb el "tot és ETA" a la sentència) i algunes d'elles es repeteixen ja en el procés català. Les principals són: urgència per fer el judici i no permetre proves a les defenses; documentació obtinguda en diferents procediments (quatre òrgans judicials en el cas català), i acusació ideològica. De la sentència del cas català, tothom en sap el resultat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Millo avisa que vigilaran el nou govern amb el 155 a punt

■ El delegat del govern espanyol preveu que hi haurà una intervenció autonòmica amb “cirurgia fina” si el nou executiu no acata la legalitat ■ Assegura que no es podrà reobrir el Diplocat

El delegat del govern espanyol a Catalunya, Enric Millo, en la darrera entrevista a El Punt Avui TV ■ JOAN SABATER

Redacció
BARCELONA

El nou govern no podrà tornar a vulnerar la legalitat espanyola ni podrà gastar ni un cèntim amb “finalitats il·legals”. Així ho va assegurar ahir el delegat espanyol a Catalunya, Enric Millo, avançant que tornaran a aplicar el 155 quan faci falta si la Generalitat no s'ajusta al marc constitucional. La intervenció de les finances públiques també es mantindrà “mentre es consideri necessari”. En declaracions a Efe, Millo deixava clar que l'executiu que es constitueixi continuaria estant vigilat i, en cas que La Moncloa considerés que sobrepassa les seves funcions, es tornaria a aplicar el 155 “focalitzadament, amb una cirurgia més fina”. Segons Millo, tampoc no es podrà reobrir el Diplocat.

Millo deixava clar que la majoria independentista haurà de gestionar una autonomia seguida de prop i a punt per ser intervinguda de nou en tot moment quan falten més de vint dies perquè s'exhaureixi el termini legal per formar govern i evitar unes noves eleccions. Després del malestar que va generar a La Moncloa el fet que Millo, en una entrevista a El Punt Avui TV, admetés que l'empresonament dels polítics independentistes “no facilita les coses”, el delegat del govern espanyol a Catalunya va indi-

car que actuaran amb cura per evitar que el nou govern persisteixi en el propòsit republicà. El 155 i la intervenció financera són les dues eines que s'usarien, segons va dir: “Per tornar a aplicar aquest article [el 155] no s'ha de tornar a cessar tot-hom, es pot aplicar focalitzadament, amb una cirurgia més fina, en funció de les necessitats que hi hagi.” Tot i que no és l'objectiu del govern espanyol fer-ho, Millo va al·legar que

no es pot descartar. La intervenció financera, en paral·lel, no s'aixecarà fins que “el funcionament diari” demostrï que “es pot recuperar tota la confiança en la responsabilitat dels gestors”. En qualsevol cas, “és una decisió que prendrà en el seu moment el Ministeri d'Hisenda”, va sentenciar.

Millo considera, a més, que el Diplocat, recentment acabat de liquidar, no es podrà tornar a constituir. Creu que era un or-

ganisme “molt rellevant” per al govern de Carles Puigdemont perquè treballava per la “internacionalització del conflicte”. I és que, al seu criteri, l'executiu pretenia “generar un conflicte suficientment gros perquè, un cop es produís la col·lisió amb l'Estat, tingués una repercussió internacional” i hi va invertir “molts diners públics”. Per Millo, això no vol dir que la Generalitat no pugui tenir relacions exteriors. “Totes les comunitats les tenen però són de caràcter legal i amb finalitats constitucionals, per dinamitzar l'economia, per afavorir les exportacions, per atraure inversions estrangeres”, hi va afegir.

Si el govern espanyol

La frase

“Quan algú ataca l'estat de dret, aquest es defensa amb contundència”

Enric Millo
DELEGAT DEL GOVERN ESPANYOL
A CATALUNYA

troba que el català, un cop constituït, no està obeint la legalitat, actuarà. “L'estat de dret ha demostrat que té resposta quan això passa. Quan algú l'ataca, es defensa amb contundència”, va etzibar. Sis mesos després de l'aplicació del 155, Millo en feia un balanç positiu: “Catalunya funciona millor.” Va sostenir que el govern espanyol atén les necessitats dels ciutadans, que els serveis públics funcionen amb “total normalitat”, es paguen els deutes i, a més, “es garanteixen els drets i les llibertats de tots”. ■

Servidors.cat, contra la destitució de la cap de comunicació dels Mossos

Redacció
BARCELONA

Servidors.cat, una associació de treballadors públics que ha inventariat els danys que el 155 ha fet al govern català, va demanar ahir als serveis jurídics de la Generalitat que impugnin la destitució de la cap de comunicació dels Mossos d'Esquadra, Patrícia Plaja, per haver criticat la sentència de La Manada des del seu compte personal de Twitter. També van instar el Síndic de Greuges a iniciar una actuació d'ofici. A més, reclamaran informació pública per aclarir qui va decidir el cessament de Plaja, que va rebre el premi Blanquerna

al millor comunicador de l'any per la gestió comunicativa que va fer dels atemptats de Barcelona i Cambrils de l'agost.

Servidors.cat ha denunciat que, des de l'aplicació de la intervenció de l'autonomia, els treballadors públics de la Generalitat temen ser destituïts per publicar comentaris a

Twitter, parlar amb mitjans de comunicació o participar en rodes de premsa. Plaja va opinar a Twitter que “el problema no és un jutge ni el vot particular” en el cas del judici als membres de l'anomenada Manada, sinó “el poder judicial, una vegada més”. Després, la piulada va ser esborrada. ■

Patrícia Plaja, en la taula rodona 'Informar davant el terror' sobre els atemptats del 17-A a la UdG ■ QUIM PUIG

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat i el 155 castiguen els casals catalans a l'exterior

■ Madrid congela durant mesos una subvenció d'1 milió del 2017 ■ Ara vol desencallar el bloqueig, però perilla la renovació del 2018 ■ Algunes entitats no cobraran perquè han fet actes "sediciosos"

El conseller Raül Romeva, en un acte del casal català de Buenos Aires, l'any 2016 ■ ARXIU

Marc Bataller
BARCELONA

El 155 està minant les estructures de la Generalitat, però La Moncloa s'ha acarnissat especialment amb la conselleria d'Exteriors i la projecció catalana al món. Des de fa mesos s'està congelant una subvenció d'1 milió d'euros destinada a 72 casals i entitats a l'estranger corresponent a l'any 2017. Ara sembla que Alfonso Dastis i el seu equip volen desen-

callar la situació, qui sap si per penjar-se una medalla. Però aquesta partida s'aplicarà al pressupost prorrogat del 2018, encara que sigui de l'any passat, i per tant hi ha el perill que enguany no tornin a cobrar. A més, un total de 26 d'aquestes comunitats deixaran de rebre part de la subvenció perquè van organitzar activitats "sediciosos", com ara un sopar amb Jordi Sánchez, a Londres, i una inauguració amb el conseller Raül

Romeva, a Buenos Aires. "Estan actuant amb venjança", manté Antoni Montserrat, secretari general de la Federació Internacional d'Entitats Catalanes (FIEC), que agrupa la majoria d'aquestes associacions a l'exterior. Al mes de setembre la Generalitat va aprovar una resolució per la qual atorgava aquest milió d'euros per al funcionament dels casals i activitats realitzades entre l'1 d'octubre del 2016 i el 31 de setembre

Una diada agredolça

Ahir, 29 d'abril, es va celebrar el Dia Internacional de la Catalunya Exterior 2018, que té per objectiu recordar els centenars de milers de catalans que viuen fora del país. Aquesta iniciativa va sorgir de la FIEC l'any 1998 i el govern hi va donar ple suport amb l'aprovació de la llei de la comunitat catalana a l'exterior, el mes de juny de l'any 2017, i es va comprometre a

donar-hi relleu institucional. Aquesta, doncs, havia de ser la primera diada plenament institucional, però el 155 ho ha impedit. La FIEC denuncia un panorama desolador amb l'aturada de subvencions, la liquidació del Diplocat, el tancament de delegacions catalanes, destitucions de càrrecs de "manera absurda" i amb el conseller Raül Romeva a la presó.

del 2017. Però, seguint el 155, Madrid va revisar totes les sol·licituds i va aplicar nous criteris. "Van demanar informació a les seves ambaixades sobre la nostra activitat i el que fèiem", destaca Montserrat, que recorda que les comunitats es dediquen a la projecció de Catalunya i molt més a organitzar actes culturals que no pas polítics. "A molts països ja hi ha l'ANC o els CDR, que toquen aquesta vessant."

Malgrat això, l'Estat ha arribat a la conclusió que hi ha 26 casals que en la seva línia d'activitats han realitzat conferències o trobades relacionades amb el procés i que no rebran una part dels diners. Hi ha casos tan surrealistes com el de Luxemburg,

La xifra

26

entitats deixaran de cobrar part de la subvenció perquè l'Estat considera que han fet actes "sediciosos"

que deixarà d'ingressar 17.000 euros perquè, tal com relaten els afectats, va programar una xerrada amb l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, emmarcada en un cicle en què anys anteriors hi havia hagut representants del PP i Cs.

El problema es pot agreujar si no cobren la subvenció del 2018, ja que hi haurà pressupost prorrogat i la partida s'haurà gastat amb la del 2017. "Esperem que hi hagi nou govern i es pugui solucionar", comenten fonts properes als casals. ■

El TC suspèn l'accés sanitari universal català

Redacció
BARCELONA

El TC ha admès a tràmit el recurs de l'Estat contra la llei catalana que garanteix l'accés sanitari universal i, fins que no hi hagi una sentència definitiva, suspèn la vigència i l'aplicació dels articles impugnats. La llei, aprovada pel Parlament el

juny del 2017, estableix que totes les persones residents a Catalunya tenen dret a l'assistència sanitària amb càrrec als fons públics mitjançant el CatSalut i que la manera d'acreditar-ho és l'empadronament. El TC ja va declarar inconstitucional la llei del País Valencià que tenia la mateixa finalitat i perme-

tia l'accés sanitari universal als immigrants en situació irregular.

Entre els articles suspesos hi ha el que defineix que tots els residents tenen dret a l'assistència amb càrrec a fons públics, que s'entén per "residents" totes les persones empadronades en un municipi, així com els col·lec-

tius en risc d'exclusió social. També diu que si una persona no és "resident" tindrà dret a ser atesa en cas d'urgència.

La norma es va aprovar amb el vot contrari del PPC, l'abstenció de Cs i el vot favorable de la resta de grups. L'aleshores conseller de Salut, Antoni Comín, va destacar que la llei "restaurava la universalitat perduda", en al·lusió al decret que va aprovar el 2012 el govern espanyol que deixava sense cobertura gratuïta les persones immigrades en situació irregular. ■

A Catalunya els no residents tenen dret a urgències ■ ACN

www.clubdelsubscriptor.cat

972 18 64 45 De dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda

OFERTA 2x1 LIMITADA

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

OFERTA 2x1 LIMITADA

MUSEU DE LA CONCA DEL·LÀ

MUSEU DE LA CONCA DEL·LÀ

C/ del Museu, 4
Isona
(Pallars Jussà)

Preu de l'entrada: 3,50 euros

Cal presentar la targeta directament a la taquilla

HOTOT

Escenaris 2018

Pavelló Municipal de Vilablareix,
divendres 18 de maig,
a les 10 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 5 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

APLEC DE LA SARDANA-COBLA LA PRINCIPAL DEL LLOBREGAT

Teatre de Lloret,
dissabte 5 de maig,
a 2/4 de 10 del vespre

OFERTA 2x1 LIMITADA
Preu de l'entrada: 6 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

SORTEIG ACONSEGUEIX 2 ENTRADES GRATUÏTES

LA BONA PERSONA DE SEZUAN

Bertolt Brecht

Sala La Planeta de Girona,
divendres 4 i dissabte 5 de maig,
a les 9 del vespre, i diumenge 6 de maig, a les 6 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins avui, dilluns 30 d'abril. Molta sort!

SORTEIG ACONSEGUEIX 2 ENTRADES GRATUÏTES

LA QUARTA DE MAHLER

Temporada de Concerts OBC

L'Auditori de Barcelona,
Sala 1 - Pau Casals,
dissabte 19 de maig,
a les 7 de la tarda

Inscriu-t'hi a www.clubdelsubscriptor.cat o al 972 18 64 45
Tens temps fins al dimarts 15 de maig. Molta sort!

La televisió

La nostra graella

17.30 RELIGIONS

Román Sánchez Orpella, convidat a 'Religions'

Román Sánchez Orpella és director de la comunitat de la Casa Virupa i fundador del projecte. Mireia Rourera parlarà amb ell sobre budisme i també coneixem el seu projecte: una comunitat situada a Tavertet, on fan retirs espirituals, cursos de meditació i tallers.

08.30 Notícies locals.

09.00 L'entrevista. Amb Mònica Hernández.

Conversa amb Domiciano Sandoval, portaveu de Marea Pensionista; Mercè Terés, portaveu del SEPC, i Trini Cuesta, coordinadora de l'entitat SAP Muntanya.

10.00 Ben trobats. Magazin presentat per Clara Tena.

Entrevista a Montserrat Gascón, terapeuta. Tertúlia d'actualitat amb Toni Piqué, Iu Forn i Jordi Galves.

12.00 Notícies locals.

13.00 En joc. Reemissió.

14.30 Notícies locals.

15.30 Territori contemporani. Reemissió.

16.00 Notícies locals.

17.00 GOING NATIVE

El projecte jove d'Intana

El Punt Avui Televisió recupera la conversa de Neil Stokes amb Núria Moliner i Guillem Callejón, del grup Intana, dins l'espai *L'hora d'anglès* (English Hour).

17.30 Religions. Amb Mireia Rourera.

18.00 Notícies locals.

19.00 Caminant per Catalunya. Reemissió.

19.30 De 'tee' a 'green'. Reemissió.

20.00 Notícies locals.

21.00 Montserrat Roig. Una mirada. Quan es compleixen 25 anys de la publicació dels llibres *Els catalans als camps nazis* i *El temps de les cireres*, parlem amb Betsabé García, biògrafa de Montserrat Roig, i amb David Fernández, periodista. La conversa es completa amb les mirades de la fotògrafa Pilar Aymerich i la historiadora Rosa Toran. Reemissió.

21.45 Roig. Textos i música sobre Montserrat Roig. Recital i concert creat en commemoració del 25è aniversari de la mort de l'escriptora, amb la narració de Mònica Lucchetti, el cant de Tànit Navarro i la música de Carles Beltran. Reemissió.

23.00 Notícies locals.

La graella

TV3

06.00 Notícies 3/24.

08.00 Els matins.

Amb Lúcia Heredia. S'entrevista el dibuixant Toni Batllori, que acaba de publicar el llibre *Dibuixa'm una patata*. Mentre es planteja, de cara a una futura llei de regulació del consum d'alcohol en menors, que es multi els pares dels menors que beguin, es tracta la situació de l'alcohol entre els joves. Finalment, es comenta amb Josep Maria Ganyet, enginyer informàtic especialitzat en intel·ligència artificial, fins a quin punt una progressiva incorporació de robots destruirà llocs de treball.

11.00 Notícies 3/24.

13.55 Telenotícies comarques.

14.30 Telenotícies migdia.

15.40 Cuines. Pa de pagès català.

15.50 Com si fos ahir.

El Jordi i la Silvia lluiten per reflotar la situació, però els costa estar sols i creuen que els seus fills poden ser la solució. Paral·lelament, avui es fa la festa de celebració de la nova vida en comú de la Noe i el Miquel, però a ell li fa por no sentir-se còmode amb les amigues de la Noe.

16.30 Tot es mou.

Amb Helena Garcia Melero, Francesc Sòria i Lluís Marquina.

20.15 Està passant.

21.00 Telenotícies vespre.

21.55 Cine. Llops bruts. Galícia, 1944. Els nazis exploten una mina de wolfram, un mineral vital per al seu armament. Allà treballa la Manuela, per poder curar la seva filla malalta, aliena a les xafareries del poble que la consideren una meiga.

23.45 Al cotxe. Els convidats d'aquesta setmana són l'exjugador de bàsquet i col·laborador de l'ONG Proactiva Open Arms Jordi Villacampa i el cantant Álvaro Soler.

00.30 Cine. Els perdedors. Història centrada en els membres d'una unitat d'elit de les Forces Especials enviats a Bolívia per a una missió de recerca i destrucció.

02.00 Gran reserva.

02.20 Ritmes a l'estudi.

SUPER 3 / 33

06.01 Megaminimals.

06.47 Pat, el gos.

07.25 Doraemon.

08.10 Pirata i Capitano.

09.02 Kody Kapow.

09.35 Cine. Els fills de la pluja.

11.00 Els germans Kratt.

11.45 Geronimo Stilton.

12.33 Les aventures del Gat amb Botes.

13.00 El detectiu Conan.

13.50 Cine. Shin Chan la pel·lícula.

Això és una animalada.

15.30 Cine. Tintín i el llac dels taurons.

16.45 Pat, el gos.

17.30 Pirata i Capitano.

18.05 El Mic i els seus amics.

18.30 Dora, l'exploradora.

19.20 Kody Kapow.

19.30 Info K.

19.45 Pat, el gos.

20.08 Els germans Kratt.

20.55 El detectiu Conan.

21.25 Com si fos ahir.

22.00 Tot el temps del món.

22.30 La gent normal. La vida després d'un trasplantament.

23.05 A taula. Inclou A Damasc i A Moràvia.

00.00 Cinema a mitjanit. Els últims dies. Any 2013. Una misteriosa malaltia s'estén per tot el planeta. El pànic domina la població, que es nega a sortir al carrer, ja que provoca la mort de manera fulminant. Tota la població mundial es queda tancada a casa seva.

01.40 Tot el temps del món.

02.10 A taula.

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1183751L

www.elpuntavui.tv

Marta Lluvich

Presidenta de l'Associació Cultural Cambuleta

“Hem trencat tòpics i ara la gent està orgullosa de parlar pellarès”

● Cambuleta compleix 10 anys d'impuls i conservació del pellarès, esperant el sentit de pertinença al Pallars a través del seu dialecte. Edita el primer CD, amb 34 cançons en pellarès

Marta Lluvich amb el nou CD que ha editat l'entitat i que recull 34 cançons en pellarès ■ ASSOC. CAMBULETA

Eva Pomares
ALTRON

Què ha significat l'existència de l'associació cultural per al dialecte pellarès i per a la dinamització de la societat del Pallars?

En aquesta dècada, l'Associació Cultural Cambuleta ha contribuït a fer visible la parla del Pallars i, a la vegada, a fer que molts pellarèsos se la sentin més seva, se l'estimin. Ara ja no passa com temps enrere, quan més aviat parlar pellarès era una qüestió d'averonyiment pel fet de parlar diferent respecte a la resta de Catalunya, sobretot quan marxaves a estudiar fora. Actualment i a diferència de fa uns anys, qualsevol nen coneix molt lèxic pellarès. Hem dignificat la parla.

En quin sentit i com? Dotant-la de suports de difusió moderns? Quan dic dignificar em refereixo a fer veure que qualsevol persona, indistintament de l'edat i de l'aportació que faiga, pot parlar pellarès. Anys enrere, estava associat a una parla relacionada

amb les feines del camp, la gent gran i el món rural. Hem volgut trencar aquests tòpics: qualsevol persona, jove o gran i de qualsevol professió, pot parlar perfectament pellarès.

Així, doncs, ara hi ha un orgull de parlar pellarès?

Sí, pots preguntar a qualsevol i n'està orgullós. Fins i tot molta gent que no és del Pallars està orgullosa de tenir avantpassats i arrels d'aquí.

En quina situació es troba el dialecte? Han recuperat lèxic?

No pot ser molt esperançadora, perquè la comunitat que el parla és reduïda quant a demografia. Es parla sols als dos Pallars i als indrets més propers. No ho sé exactament, però devem ser unes 17.000 persones. Quan va néixer l'entitat era un col·lectiu de persones del Pallars implicades en temes culturals i lingüístics a qui ens preocupava aquest tema. Així que vam decidir editar contes infantils, perquè els nens són els futurs parlants del pellarès i creiem que és on havíem d'incidir amb més

profunditat. L'objectiu bàsic és la conservació i la promoció de la parla del Pallars. No crec que siguem nosaltres els que fem que la parla se salvi, però si contribuïm a conservar dos, quatre, vuit o vint paraules, ja és molt, i que quedi constància de la parla mitjançant contes, jocs, música...

Així és impossible preservar-la, en aquest món estandarditzat? Què caldria?

No ho sé dir, tampoc soc acadèmica, però sí que hem detectat que la població on podem incidir més és en els més petits. Veies que a l'escola la majoria de professors, si no són de la zona, quan cantaven cançons ho feien en català estàndard, per no dir de Barcelona. D'aquí sorgeixen algunes iniciatives, com ara els contes.

Quins són els principals projectes d'aquesta dècada?

Cambuleta ja ha editat 8 d'aquests contes infantils. Són inèdits i escrits íntegrament en pellarès. Van acompanyats d'un vocabulari i una guia de lectura

on s'explica com es pronuncien i s'escriuen. L'edició també inclou un CD, dirigit als mestres, pares i també als nens, per escoltar la sonoritat de la parla. Després, vam programar una exposició dirigida al públic familiar per explicar què és la parla pellarès, d'una manera força lúdica, a través dels jocs. I una altra cosa que ha tingut molt d'èxit i que ens ajuda a tirar endavant altres projectes més costosos econòmicament són samarretes estampades amb paraules pellarèses, traduïdes al català estàndard, el castellà i l'anglès. És una iniciativa amb molt d'èxit i que ha atorgat molta visibilitat. Sense exagerar, es pot anar arreu del món i trobar-te persones que porten una d'aquestes samarretes de "Parla pellarès". La gent l'usa amb un sentit de reivindicació del Pallars.

Què recull el CD que han editat?

Enguany, i com a colofó per celebrar els 10 anys, teníem pendent editar un CD de cançons infantils escrites en pellarès. És

un doble CD on hi ha 34 cançons. La majoria de cançons són inèdites i també n'hi ha 8 de populars catalanes, com ara *La lluna, la pruna o Plou i fa sol* o *La Margarideta*, que canten les escoles pellarèses. Moltes estan cantades per grups amateurs, alternades amb interpretacions de professionals d'arreu del país. Hem tingut la implicació de totes les escoles del Pallars Sobirà i el Pallars Jussà. Seguint la idea dels contes, el CD ve acompanyat d'un vocabulari i una guia de lectura. L'objectiu principal és que el pellarès sigui el protagonista d'una manera natural. Es pot comprar a la majoria de llibreries del Pallars.

Com veieu els propers deu anys de l'associació?

És un bon punt per valorar tot el que hem fet i per seguir treballant. La resposta social de suport és excepcional, tant de la gent del Pallars com de fora. Quan notes aquest suport i escalf, has de tirar endavant. Així que seguirem amb les tasques de promoció i conservació de la parla. ■

116119-1141031W

ESPAI PISCINES

GRUP Ens banyem?
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

BANYOLES C. Sant Andreu, 45 box. 4, 17846 Mata. Tel. 972 58 07 68
OLOT Av. Sant Jordi, 172-174, 17800 Olot. Tel. 972 28 05 19

825316-11719670

L'ATENEU ÉS CASA TEVA!

Tens més de 170 entitats al teu abast

Federació d'Ateneus de Catalunya www.ateneus.cat

119162-119580W

FESMÉS

el bricolatge de casa

reformes · jardí · moble kit

FES BRICO CAT!

fes-te Client FESMÉS fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un 3% dte en cada compra